I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 341/90

af 5. februar 1990

om godtagelse af tilsagn og om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ferrosilicium med oprindelse i Island, Norge, Sverige, Venezuela og Jugoslavien, bortset fra den import, der finder sted ved salg til eksport til Fællesskabet fra de selskaber, hvis tilsagn er godtaget

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (1), særlig artikel 10,

efter konsultation i Det Rådgivende Udvalg, der er nedsat i henhold til nævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

(1) Kommissionen godtog i 1983 ved afgørelse 83/93/EØF (2) de tilsagn, der blev afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af ferrosilicium med oprindelse i Island, Norge, Sverige, Venezuela og Jugoslavien og afsluttede proceduren.

(2) Efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* i november 1987 (3) af en meddelelse om ophør af gyldighedsperioden for de gældende antidumpingforanstaltninger modtog Kommissionen i december 1987 en anmodning om fornyet undersøgelse af de nævnte foranstaltninger, indgivet af Comité de liaison des industries de ferro-alliages de la Communauté européenne på vegne af producenter, der tegner sig for næsten hele produktionen i Fællesskabet af ferrosilicium. Klagen indeholdt beviser for, at udløbet af gyldighedsperioden for foranstaltningerne på ny ville føre til skade eller trussel om skade, der blev anset for tilstrækkelige til at begrunde åbningen af en undersøgelse. Kommissionen offentliggjorde derfor en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (4) om fornyet undersøgelse af de gældende antidumpingforanstaltninger.

(3) En eksportør gjorde indsigelse mod retsgrundlaget for den nye undersøgelse, da Kommissionen ikke havde givet meddelelse om, at den agtede at foretage en fornyet undersøgelse inden udløbet af femårsperioden.

Kommissionen oplyser, at artikel 15, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2176/84 af 23. juli 1984 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (5), ikke omfattede bestemmelser om, at der skal opfyldes særlige formaliteter, inden Kommissionen giver meddelelse om, at den agter at foretage en fornyet undersøgelse af foranstaltningerne inden udløbet af den tilsvarende femårsperiode; i artikel 15, stk. 2, i nævnte forordning bestemmes det derimod, at Kommissionen skal offentliggøre en meddelelse herom, når antidumpingtolden og tilsagnene falder bort efter en femårsperiode, regnet fra datoen for ikrafttrædelsen, den seneste ændring eller bekræftelsen heraf.

Da en berørt part i december 1987 havde fremlagt bevis for, at udløbet af gyldighedsperioden for foranstaltningerne på ny ville føre til skade, skulle Kommissionen i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2176/84 ikke offentliggøre en meddelelse om de eksisterende foranstaltningers bortfald, da disse foranstaltninger således forblev i kraft, indtil resultatet af den fornyede undersøgelse forelå i juni 1988.

(1) EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.
(2) EFT nr. L 57 af 4. 3. 1983, s. 20.
(3) EFT nr. C 317 af 28. 11. 1987, s. 4.
(4) EFT nr. C 145 af 2. 6. 1988, s. 4.
(5) EFT nr. L 201 af 30. 7. 1984, s. 1.

Forordning (EØF) nr. 2423/88 trådte først i kraft den 5. august 1988, dvs. to måneder efter offentliggørelsen af meddelelsen om genoptagelse af denne procedure.

Påstanden om det manglende retsgrundlag er derfor uholdbar.

(4) Den pågældende vare er ferrosilicium med indhold af silicium på 20 til 96 vægtprocent, henhørende under KN-kode 7202 21 10, 7202 21 90 og 7202 29 00.

(5) Kommissionen underrettede officielt de eksportører og importører, som den vidste var berørt af sagen, samt klagerne og gav de berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres mening skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt.

(6) Fællesskabsproducenterne, eksportørerne og visse importører tilkendegav deres mening skriftligt.

(7) Visse eksportører, importører og brugere af ferrosilicium i Fællesskabet anmodede om at få lejlighed til at blive hørt mundtligt, hvilket blev imødekommet.

(8) Flere eksportører anmodede om at blive underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen agtede at henstille, at der indføres endelige foranstaltninger, og dette blev imødekommet.

(9) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige for at fastslå, om der fandt dumping sted, og om der fandt dumping sted, og om der forvoldtes skade eller forelå trussel om skade, og den aflagde kontrolbesøg hos:

— *Producenter i Fællesskabet:*

Pechiney Electrométallurgie, Frankrig
Industria Elettrica Indel, Italien
Carburos Metalicos SA, Spanien
Uel-Utilizzazioni Elettro-Industriali, Italien
Officine Elettrochimiche Trentine, Italien

— *Importører i Fællesskabet:*

Euroleghe, Italien
Metallia, Italien

— *Producenter/eksportører i tredjelande:*

Elkem A/S, Norge
Bjölvefossen AS, Norge
Salten Verk, Norge
Icelandic Alloys, Island
Fesil KS, Norge
Finnfjord Smelteverk, Norge
Hafslund Metal AS, Norge
Ila og Lilleby Smelteverker, Norge
Vargön Alloys, Sverige
CVG-Fesilven, Venezuela
Tovarna Dusika Ruse, Jugoslavien
Jugohrom, Jugoslavien
Elektrobosna, Jugoslavien.

(10) Kommissionen aflagde ikke kontrolbesøg hos følgende producenter i tredjelande:

Bremanger Smelteverk, Norge
Thamshavn Smelteverk, Norge.

Disse to selskabers samlede produktion eksporteres af Elkem A/S, der gav sit hovedsæde i Oslo de oplysninger om beregninger, som Kommissionen tog hensyn til.

(11) Kommissionen modtog og anvendte oplysninger fra følgende importører:

— Elkem Alloys Ltd, Det Forenede Kongerige
— Elkem Srl, Italien
— Elkem GmbH, Tyskland
— Elkem Danmark, Danmark
— Elkem France, Frankrig
— Intallmet, Frankrig
— Fesil Metaux, Frankrig
— Fesil Legierungshandel, Tyskland
— SA des Minerais, Luxembourg
— Compagnie des Mines et Métaux, Luxembourg.

(12) Kommissionen modtog og anvendte oplysninger fra producenten i Fællesskabet SK Trostberg (Tyskland).

(13) Kommissionens dumpingundersøgelse omfattede tolv måneder i perioden fra juni 1987 til maj 1988.

B. DUMPING

Norge og Island

a) *Normal værdi*

(14) Ingen af eksportørernes salg af den tilsvarende vare på hjemmemarkedet lå over det niveau på 5 % af omfanget af eksporten af denne vare til Fællesskabet, som Kommissionen havde anvendt i tidligere tilfælde. Det var derfor nødvendigt at fastsætte den normale værdi på et andet grundlag.

(15) De norske selskaber foreslog med henblik herpå at anvende eksportpriserne i tredjelande. Kommissionen godtog ikke dette forslag, da den ikke kunne få bekræftet, at eksportpriserne på andre markeder end Fællesskabets ikke var genstand for dumping. Desuden var undersøgelsesperioden præget af en del valutasvingninger på verdensplan, hvilket ville have tilføjet yderligere et element af uvished med hensyn til valget af et eksportmarked i et passende tredjeland til beregningen af den normale værdi.

(16) Den normale værdi blev derfor beregnet på grundlag af omkostningerne, både faste og variable, til råstoffer og fremstilling af den standardvare, der eksporteredes til Fællesskabet, plus et beløb til salgs- og administrationsomkostninger samt andre generalomkostninger. Da de to norske selskaber stod for eksporten til Fællesskabet af næsten al den ferrosilicium, der blev fremstillet i Norge og Island i undersøgelsesperioden af flere producenter, der er forretningsmæssigt forbundet med den ene eller den anden af de pågældende eksportører, blev den beregnede værdi fastlagt på grundlag af det vejede gennemsnit af omkostningerne til materialer og til fremstilling for hver gruppe producenter, inklusiv generalomkostninger, plus et beløb for hver eksportørs driftsomkostninger. Der blev desuden taget hensyn til en fortjenstmargen på 6 %, som ansås for rimelig.

(17) Produktionsomkostningerne omfattede også omkostningerne i forbindelse med affald, som ikke kan genanvendes. I tilfælde hvor visse producenter ikke fremlagde bevis for disse omkostninger, blev de første producenters produktionsomkostninger forhøjet med en procentdel, der ansås for rimelig på baggrund af alle de finansielle oplysninger, der var blevet kontrolleret i løbet af undersøgelsen hos producenter, som havde fremlagt bevis for de pågældende omkostninger.

(18) Den normale værdi blev nedskrevet med omkostningerne til et biprodukt, der følger af produktionen af ferrosilicium. På grund af det store antal berørte producenter og de meget forskellige markedspriser for det pågældende biprodukt fandt Kommissionen det rimeligt at beregne de gennemsnitlige produktionsomkostninger for dette biprodukt og trække disse fra omkostningerne ved produktionen af hovedproduktet.

(19) Da en vis mængde ferrosilicium er af anden sortering, trak Kommissionen en procentdel repræsenterende omkostningerne til de materialer, der anvendes til fremstilling af produktet af anden sortering, fra omkostningerne til fremstilling af hovedproduktet og justerede derefter omkostningerne i forbindelse med hovedproduktet med den procentdel, der anvendes til beregning af omkostningerne i forbindelse med produkter af anden sortering.

(20) Kommissionen accepterede ikke de justeringer af produktionsomkostningerne, som flere selskaber anmodede om på grundlag af de finansielle indtægter ved kortfristede bankinvesteringer og/eller indtægterne fra værdipapirer, da disse indtægter er resultat af en finansiel teknik, der er uafhængig af produktionsprocessen. Kommissionen kunne af samme grund heller ikke tage hensyn til justeringer for fortjeneste eller tab i forbindelse med valutaveksling, da der også her er tale om en finansiel teknik, der er uafhængig af produktionsprocessen, og det desuden på ingen måde vil være passende at tage hensyn hertil ved beregningen af den normale værdi.

(21) De norske eksportører anfægtede den fortjenstmargen på 6 %, som Kommissionen anvendte, da de anså den for overdreven stor, især i betragtning af deres høje gældsbyrde, som gav dem mulighed for at få passende indtjening af egenkapitalen med et meget lavere udbytte. De ville endvidere tage hensyn til det forhold, at der anvendtes en fortjenstmargen på kun 3 % ved den tidligere undersøgelse. Kommissionen deler ikke dette synspunkt, da de to eksportørers rentabilitet blev bedre i undersøgelsesperioden. Der er derfor intet, der berettiger til at anvende en lav fortjenstmargen, der betragtes som et tilstrækkeligt stort udbytte i en siuation med overdreven stor gældsbyrde.

b) *Eksportpris*

(22) Eksportpriserne blev fastlagt på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales for de varer, der solgtes til eksport til Fællesskabet.

I de tilfælde hvor varerne eksporteredes til datterselskaber i Fællesskabet, blev eksportpriserne beregnet på grundlag af de priser, hvortil den importerede vare første gang videresolgtes til en uafhængig køber i Fællesskabet, idet der blev taget passende hensyn til alle omkostninger, der påløb mellem import og videresalg af de pågældende varer samt en rimelig fortjenstmargen på 3 %, beregnet i forhold til uafhængige importørers fortjenstmargen på de pågældende varer.

c) *Sammenligning*

(23) Ved sammenligningen af den normale værdi med eksportpriserne tog Kommissionen i hvert enkelt tilfælde i fornødent omfang hensyn til forskelle, der påvirkede prisernes sammenlignelighed, hvor der på tilfredsstillende måde blev fremlagt beviser herfor; der blev foretaget passende justering navnlig for betalings- og leveringsbetingelser, transport- og forsikringsomkostninger samt de forskellige former for emballage.

Til alle sammenligninger anvendtes priser ab fabrik.

d) *Dumpingmargen*

(24) Det fremgår af sammenligningen af den normale værdi og eksportpriserne i perioden fra juni 1987 til maj 1988, at der finder dumping sted i forbindelse med importen fra Norge og Island, og at dumpingmargenen er lig med forskellen mellem den normale værdi og priserne ved eksport til Fællesskabet.

På grundlag af prisen frit Fællesskabets grænse er de vejede gennemsnitlige margener følgende:

— for Fesil KS, OSLO (der varetager eksporten af varer fra de norske producenter Hafslund, Finnfjord og Ila og Lilleby): 7,75 %;

— for Elkem AS (der varetager eksporten af varer fra de norske producenter Salten Verk, Bjölvefossen, Thamshavn og Bremanger og fra den islandske producent Icelandic Alloys): 7,84 %.

Sverige

a) *Normal værdi*

(25) Den normale værdi blev generelt beregnet pr. måned og på grundlag af de priser, der anvendtes på hjemmemarkedet af producenten Vargön Alloys AB, som eksporterer til Fællesskabet, og som fremlagde tilstrækkelige beviser.

b) *Eksportpris*

(26) Eksportpriserne blev fastlagt på grundlag af de priser, der faktisk, var betalt eller skulle betales for de varer, der solgtes til eksport til Fællesskabet.

c) *Sammenligning*

(27) Varens normale værdi blev sammenlignet måned efter måned og i hvert enkelt tilfælde med eksportpriserne for den tilsvarende type vare. Kommissionen tog ved sammenligningen i fornødent omfang hensyn til de ovenfor nævnte forskelle (betragtning 23), hvor der på tilfredsstillende måde blev fremlagt beviser herfor.

Til alle sammenligninger anvendtes priser ab fabrik.

d) *Dumpingmargen*

(28) Det fremgår af sammenligningen af den normale værdi og eksportpriserne i perioden fra juni 1987 til maj 1988, at der finder dumping sted i forbindelse med importen fra Sverige, og at dumpingmargenen er lig med forskellen mellem den normale værdi og priserne ved eksport til Fællesskabet.

På grundlag af prisen frit Fællesskabets grænse er den vejede gennemsnitlige margen 4,12 % for Vargön Alloys AB.

Venezuela

a) *Normal værdi*

(29) Den normale værdi blev generelt beregnet pr. måned og på grundlag af de priser, der anvendtes ved salg i normal handel på hjemmemarkedet til uafhængige kunder af producenten CVG-Fesilven, der eksporterer til Fællesskabet, og som fremlagde tilstrækkelige beviser.

b) *Eksportpris*

(30) Eksportpriserne blev fastlagt på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales for de varer, der solgtes til eksport til Fællesskabet.

c) *Sammenligning*

(31) Varens normale værdi blev sammenlignet for de samme måneder og i hvert enkelt tilfælde med eksportpriserne for den tilsvarende type vare. Kommissionen tog ved sammenligningen i fornødent omfang hensyn til de ovenfor nævnte forskelle (betragtning 23), hvor der på tilfredsstillende måde blev fremlagt beviser herfor.

Til alle sammenligninger anvendtes priser ab fabrik.

d) *Dumpingmargen*

(32) Det fremgår af sammenligningen af den normale værdi og eksportpriserne i perioden fra juni 1987 til maj 1988, at der finder dumping sted i forbindelse med importen fra Venezuela, og at dumpingmargenen er lig med forskellen mellem den normale værdi og priserne ved eksport til Fællesskabet.

På grundlag af prisen frit Fællesskabets grænse er den vejede gennemsnitlige margen 28,1 % for CVG-Fesilven.

Jugoslavien

a) *Normal værdi*

(33) Da salget på hjemmemarkedet af den vare, der kan sammenlignes med varen solgt til eksport til Fællesskabet, fandt sted til priser, som i normal handel i referenceperioden ikke gav mulighed for dækning af de samlede påløbne produktionsomkostninger, rimeligt fordelt, blev den normale værdi generelt fastsat på grundlag af den beregnede værdi for den pågældende vare, idet der blev taget hensyn til omkostningerne, både faste og variable, til råstoffer og til fremstilling af det standardprodukt, der eksporteres til Fællesskabet, plus et beløb for salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt en fortjenstmargen på 60 %, der blev anset for rimelig. Hvad angår en eksportør, der undlod at indgive visse vigtige oplysninger for fastsættelsen af den beregnede værdi, blev den normale månedlige værdi fastsat på grundlag af de foreliggende kendsgerninger hos andre jugoslaviske producenter/eksportører.

b) *Eksportpris*

(34) Eksportpriserne blev fastlagt på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales for de varer, der solgtes til eksport til Fællesskabet.

c) *Sammenligning*

(35) Varens normale værdi blev sammenlignet for de samme måneder og i hvert enkelt tilfælde med eksportpriserne for den tilsvarende type vare. Kommissionen tog ved sammenligningen i fornødent omfang hensyn til de ovenfor nævnte forskelle (betragtning 23), hvor der på tilfredsstillende måde blev fremlagt beviser herfor.

Til alle sammenligninger anvendtes priser ab fabrik.

d) *Dumpingmargen*

(36) Det fremgår af sammenligningen af den normale værdi og eksportpriserne i perioden fra juni 1987 til maj 1988, at der finder dumping sted i forbindelse med importen af varer fra Jugoslavien, og at dumpingmargenen er lig med forskellen mellem den normale værdi og priserne ved eksport til Fællesskabet.

På grundlag af prisen frit Fællesskabets grænse er den vejede gennemsnitlige margen :

31,5 % for Jugohrom
37,1 % for Elektrobosna
43,9 % for Tovarna Dusika Ruse.

C. SKADE

(37) Kommissionen skulle i det foreliggende tilfælde efterprøve, om udløbet af gyldighedsperioden for de gældende foranstaltninger på ny vil føre til skade eller trussel om skade.

I. DEN NUVÆRENDE SITUATION

1. Importens omfang og priser

(38) Siden antidumpingforanstaltningerne trådte i kraft, har der været en lettere stigning i eksporten til Fællesskabet fra de pågældende fem lande fra 250 000 tons i 1983 til 289 000 tons i 1988.

Den kumulerede markedsandel for landenes dumpingvarer steg fra 56 % i 1983 til 59 % i 1988. Bortset fra Venezuela var der også en lettere stigning i den faktiske importmængde og markedsandelen for de importerede varer fra hvert af de fire andre eksportlande, der er omfattet af denne procedure.

(39) Kommissionen fastslog ligeledes, at selv om de gældende antidumpingforanstaltninger i referenceperioden havde haft positiv indvirkning på videresalgspriserne for de importerede varer med oprindelse i de pågældende lande, kunne der nævnes flere tilfælde, hvor disse priser var lavere end fællesskabsproducenternes priser.

2. Virkning for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet

Kommissionen noterede sig følgende oplysninger:

a) Kapacitet og produktion i Fællesskabet

(40) Fra 1983 til 1988 faldt produktionskapaciteten i Fællesskabet fra 370 000 tons til 230 000 tons ; fællesskabsindustrien reducerede kapaciteten og koncentrerede sig delvis om særlige produkter på området for at begrænse tabene som følge af de pristryk, der udøvedes af tredjelande på standardprodukter fra Fællesskabet.

(41) Produktionen i Fællesskabet var næsten stabil ; den steg fra 180 000 tons i 1983 til 184 000 tons i 1988.

b) Markedsandel og forbrug

(42) Mellem 1983 og 1988 lå fællesskabsproduktionens markedsandel stabilt på omkring 32 %, medens forbruget i Fællesskabet steg fra 450 000 tons i 1983 til 491 000 tons i 1988 ; forbrugsstigningen på 9 % var tydeligt nok til gavn for importen af varer med oprindelse i de lande, der er omfattet af undersøgelsen.

c) Pris

(43) I næsten alle tilfælde var videresalgspriserne for de importerede dumpingvarer i referenceperioden lavere end de priser, der var nødvendige for at give fællesskabsproducenterne dækning for deres omkostninger og give dem en rimelig fortjeneste ; i et forsøg på at opretholde salget og markedsandelen i Fællesskabet blev fællesskabsproducenterne tvunget til at sælge deres varer til stadigt lavere priser og solgte således til priser under omkostningsniveauet.

d) Fortjeneste

(44) Mellem 1985 og 1987 havde den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet negative finansielle resultater. Først i 1988 opnåede et vist antal virksomheder en mindre fortjeneste. Denne relative forbedring er blevet ved med at være ret beskeden trods et opsving i jern- og stålindustrien, der er den vigtigste aftager af den undersøgte vare, og trods virkningerne af omstruktureringsforanstaltningerne, der har gjort det muligt at opretholde en højere, men dog ikke tilfredsstillende kapacitetsudnyttelse. Samtidig har virkningen af de eksisterende antidumpingforanstaltninger bremset virksomhedernes tab i en periode med faldende priser.

3. Kumulering

(45) For at fastslå, hvilke virkninger dumpingimporten havde for erhvervsgrenen i Fællesskabet, undersøgte Kommissionen, om det var hensigtsmæssigt at kumulere hele importen af varer med oprindelse i de lande, der er omfattet af undersøgelsen.

Kommissionen fastslog, at de importerede varer kan sammenlignes med hensyn til fysiske egenskaber og priser, og at de både konkurrerer indbyrdes og med tilsvarende varer fra fællesskabsindustrien.

På baggrund af disse kendsgerninger konkluderede Kommissionen, at hele den ferrosiliciumimport, der er omfattet af proceduren, bør kumuleres. Rådet bekræfter denne konklusion.

4. Tilfældige omstændigheder og andre faktorer

(46) Sammenfaldet mellem udviklingen i den omfattende import fra de pågældende fem lande, forøgelsen af importvarernes markedsandel, pristrykket fra disse varer og forværringen af situationen for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet trods fællesskabsproducenternes omstruktureringsbetræbelser viser, at den pågældende import, trods de eksisterende antidumpingforanstaltninger fortsat påfører den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet skade.

(47) Kommissionen har undersøgt, om der er forårsaget den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet skade af andre faktorer såsom importen af varer med oprindelse i andre tredjelande.

Kommissionen fastslog i denne forbindelse, at de andre tredjelandes markedsandel faldt fra 12 % i 1983 til 9 % i 1988. Der foreligger endvidere ikke bevis for, at denne import finder sted til dumpingpriser.

(48) Kommissionen har derfor på grundlag af ovennævnte oplysninger konkluderet, at importen af varer med oprindelse i de lande, der er omfattet af denne procedure, særskilt betragtet må anses for at påføre den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet væsentlig skade på trods af de eksisterende antidumpingforanstaltninger. Rådet bekræfter denne konklusion.

II. TRUSSEL OM SKADE

(49) De berørte eksportlande tegner sig med en samlet produktionskapacitet på ca. 800 000 tons for en meget stor andel af produktionskapaciteten på verdensplan.

Deres kumulerede produktion omfatter for tiden ca. 700 000 tons, og det interne forbrug ca. 100 000 tons. Denne forskel betyder, at der er omfattende mængder til rådighed til eksport.

På grund af udviklingen af nye produktionsenheder eller forøgelse af de eksisterende, bl.a. i Norge og Venezuela, er det realistisk at forvente, at yderligere mængder af varer med oprindelse i de to lande vil blive solgt til Fællesskabet, selv om der er tale om kapacitet til det amerikanske og japanske marked, sådan som visse eksportører fra landene kan bekræfte. Den nuværende produktion vil desuden om nødvendigt kunne udvides ved øget anvendelse af de eksisterende anlæg.

(50) Med hensyn til muligheden for, at disse lande begynder at føre en mere aktiv eksportpolitik, hvis antidumpingforanstaltningernes gyldighedsperiode udløber, bør det understreges, at Fællesskabet er et attraktivt marked på grund af prisniveauet; desuden er der for de fleste af de berørte eksportørers vedkommende tale om markedet i et naboland.

(51) Kommissionen er derfor nået til den konklusion, at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet på ny vil blive påført væsentlig skade, hvis de eksisterende antidumpingforanstaltninger ophæves. Rådet bekræfter denne konklusion.

D. FÆLLESSKABETS INTERESSE

(52) Repræsentanter for de forarbejdende industrier i Fællesskabet og individuelle selskaber har anført det argument, at det ikke vil være i Fællesskabets interesse at opretholde de gældende beskyttelsesforanstaltninger, fordi det vil gøre dem mindre konkurrencedygtige i forhold til importen af færdigvarer med oprindelse i tredjelande.

(53) Som det er tilfældet i forbindelse med alle råstoffer, vil en prisforhøjelse sandsynligvis have indvirkning på forarbejdningsindustriens omkostninger. Intet selskab har imidlertid givet Kommissionen tilfredsstillende bevis for, hvordan en forhøjelse af ferrosiliciumprisen vil virke på produktionsomkostningerne, og der er ikke fremlagt bevis for, hvordan en forhøjelse af forarbejdningsvirksomhedernes priser vil virke på det samlede salg. Kommissionen finder, at der kun vil være tale om en mindre virkning i betragtning af den lille procentdel ferrosilicium, der anvendes til fremstilling af et ton stål. Efter at have hørt forarbejdningsindustriens repræsentanter og under hensyntagen til det forhold, at de nuværende markedspriser på ferrosilicium ligger på et højere niveau end det, der vil blive resultatet af de foreslåede foranstaltninger (betragtning 54), er det desuden Kommissionens opfattelse, at disse foranstaltninger ikke vil bidrage til en egentlig prisforhøjelse.

Efter omhyggeligt at have sammenlignet de argumenter, der er nævnt, og de særligt alvorlige vanskeligheder, som den pågældende ferrosiliciumindustri i Fællesskabet befinder sig i, og som kan skyldes den omhandlede import, er Kommissionen nået til den konklusion, at det er i Fællesskabets interesse at opretholde foranstaltninger imod dumpingimporten. Rådet bekræfter denne konklusion.

E. TILSAGN

(54) Repræsentanterne for producenter/eksportører i Norge, Sverige, Island, Jugoslavien og Venezuela — dvs. selskaberne Elkem A/S, Björlvefossen AS, Salten Verk, Fesil KS, Finnfjord Smelteverk, Hafslund Metal AS, Ila og Lilleby Smelteverker, Bremanger Smelteverk og Thamshavn Smelteverk for Norge, Icelandic Alloys for Island, Vargön Alloys for Sverige, CVG-Fesilven for Venezuela, Tovarna Dusika Ruse, Jugohrom og Elektrobosna for Jugoslavien — er blevet underrettet om resultaterne af undersøgelsen og har fremsat bemærkninger hertil. De afgav derefter tilfredsstillende tilsagn, der indebærer, at de undersøgte importpriser i Fællesskabet for ferrosilicium med oprindelse i disse lande hæves til det niveau, der er nødvendigt for at afhjælpe den skade, der blev konstateret ved undersøgelsen i forbindelse med eksporten af varer med oprindelse i Jugoslavien og Venezuela, hvor margenen for den forvoldte skade var lavere end de fastsatte dumpingmargener, og for at fjerne den dumping, der blev konstateret i forbindelse med eksporten af varer med oprindelse i Norge, Island og Sverige.

På dette grundlag, og da omstændighederne ved sagen berettiger anvendelsen af sådanne foranstaltninger, finder Kommissionen, at de tilsagn, der er afgivet af ovennævnte producenter/eksportører, kan godtages, og at undersøgelsen følgelig kan afsluttes, uden at der indføres antidumpingtold på importen af varer med oprindelse hos de nævnte producenter/eksportører i disse fem tredjelande. Rådet bekræfter denne konklusion.

F. TOLDSATS

(55) For at forhindre, at tolden omgås, og at de omstændigheder, der førte til indledning af denne fornyede undersøgelse, genopstår, bør der indføres en antidumpingtold på importen af de varer, der sælges til Fællesskabet af andre eksportører end de ovennævnte ; tolden anvendes på al import af de pågældende varer med oprindelse i Island, Norge, Sverige, Venezuela og Jugoslavien, der finder sted som salg til eksport til Fællesskabet fra andre selskaber end de selskaber, hvis pristilsagn er godtaget.

For at lette toldbehandlingen finder Kommissionen, at tolden bør indføres i form af en værditold. Rådet bekræfter denne konklusion.

(56) De toldsatser, der indføres for de pågældende lande, er fastsat på grundlag af den højeste dumpingmargen, der er konstateret i forbindelse med importen af varer med oprindelse i Norge, Sverige og Island, da dumpingmargenen var lavere end skadesmargenen for disse tre lande, og på grundlag af den mest omfattende skade, der er konstateret i forbindelse med importen af varer med oprindelse i Jugoslavien og Venezuela, da skadesmargenen var lavere end dumpingmargenen for disse to lande. Skadesmargenen er blevet beregnet under hensyn til de gennemsnitlige produktionsomkostninger for de mest effektive fællesskabsproducenter, forhøjet med en rimelig fortjenstmargen på 6 %. Disse beløb er i intet tilfælde større end de konstaterede dumpingmargener.

Udtrykt i procent af prisen netto frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, fastsættes toldsatserne til følgende :

— Sverige	4,1 %
— Norge	7,8 %
— Island	7,8 %
— Venezuela	27,1 %
— Jugoslavien	33,2 %.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af ferrosilicium, henhørende under KN-kode 7202 21 10, 7202 21 90 og 7202 29 00, med oprindelse i Norge, Sverige, Island, Jugoslavien og Venezuela.

2. Tolden, udtrykt i procent af prisen netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende :

— Sverige	4,1 %
— Norge	7,8 %
— Island	7,8 %
— Venezuela	27,1 %
— Jugoslavien	33,2 %.

Priserne frit Fællesskabets grænse anses som nettopriser, hvis betaling i henhold til betalingsbetingelserne skal finde sted 30 dage efter afsendelsestidspunktet. De forhøjes eller nedsættes med 1 % for hver måned, hvormed betalingsfristen henholdvis forlænges eller afkortes.

3. Tolden finder ikke anvendelse på de i stk. 1 omhandlede varer, der fremstilles og/eller eksporteres direkte til Fællesskabet af:

Elkem A/S, Norge
Bjölvefossen AS, Norge
Salten Verk, Norge
Icelandic Alloys, Island
Fesil KS, Norge
Finnfjord Smelteverk, Norge
Hafslund Metal, Norge
Thamshavn Smelteverk, Norge
Ila og Lilleby Smelteverker, Norge
Bremanger Smelteverk, Norge
Vargön Alloys, Sverige
CVG-Fesilven, Venezuela
Tovarna Dusika Ruse, Jugoslavien
Jugohrom, Jugoslavien
Elektrobosna, Jugoslavien,

hvis pristilsagn er blevet godtaget ved Kommissionens afgørelse.

4. Undersøgelsen i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende de selskaber, der er nævnt i stk. 3, afsluttes.

5. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1990.

På Rådets vegne
G. COLLINS
Formand